

Γεννημένος στη Γλασκόβη του '59, ήταν μοιραίο να γνωρίσει το χρώμα του πλανήτη, δεκατέσσερα χρόνια αργότερα όταν, ως μαθητής πια, επισκέφτηκε την Σικελία. Αργότερα έγινε διάσημος, καταξιώθηκε καλλιτεχνικά. Τόσο πολύ είχε γοητευτεί από το Μεσογειακό νησί, ώστε πριν δέκα χρόνια, εγκαταστάθηκε εκεί. Στην Taormina, όπου απασχολείται με το ξενοδοχείο του. Ο λόγος για τον Jim Kerr.

Τον Ιούλιο του '13 ο Mark Kropfler δίνει μια συναυλία στο Ελληνικό θέατρο της Taormina και διαμένει στο ξενοδοχείο του Kerr. Αντικρύζοντας τα φώτα της πόλης, ο επίσης γεννημένος στη Γλασκόβη Kropfler, αλλά δέκα χρόνια νωρίτερα από τον Kerr, εμπνέεται και γράφει το Lights of Taormina, που κυκλοφορεί με το άλμπουμ Tracker την άνοιξη του '15.

Είναι ένα λιτό, μακρόσυρτο, μελαγχολικό κομμάτι, που αφηγείται μια ιστορία αγάπης. Μια ιστορία χαμένου έρωτα. Γίνεται η δέουσα αναδρομή στο παρελθόν, που πρόβαλε λαμπρό, νεανικό, όπως τα χρώματα του ουράνιου τόξου, σαν μουσική που επιπλέει στην παραλία, με κόκκινο κρασί από τη Μεσίνα και γέλια στο σκοτάδι.

Κι όταν αργότερα ο έρωας έσβησε και χάθηκε, το αγόρι κοιτώντας τα φώτα της Taormina, τα θυμάται και διερωτάται πως την άφησε να φύγει, κάνει και ένα ταξίδι βαθιά στην Ιστορία, για τους μύθους των θεών και των ανθρώπων που θα ζουν για πάντα, για τα αρχαία όνειρα με όλο το μυστήριο τους και τους πολέμους για τη Σικελία, μέσα στην ομίχλη της αρχαιότητας.

Έτσι μετά από έξι μελωδικά λεπτά, κλείνει με την εικόνα εκείνου που κάθεται νύχτα και ρεμβάζει τα φώτα. Την ευρύτερη περιοχή της οποίας, γνωρίσαμε στον κινηματογράφο το '72, από τον Νονό του F.F. Coppola και το παραλιακό της κομμάτι το '88 με το Le Grand Bleu του Luc Besson. Χωρίς φυσικά να ξεχνούμε ότι οι Κορίνθιοι βρέθηκαν, στην ανατολική

Σικελία 28 αιώνες νωρίτερα.

Χαμένοι έρωτες λοιπόν, βασικό σενάριο των Τεχνών, και μέρα που είναι, στο ερώτημα αν υπάρχει Μη χαμένος έρωτας δεν βρίσκεται εύκολα ταιριαστή απάντηση. Πολύ πιο εύκολα φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι εφόσον σβήσει, ανάσταση δεν προβλέπεται.